

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza)

Vine Domnul pe pământ. Amin, amin, amin. Mă vestesc întru venirea Mea. Mă așez duh de pace peste grădina cuvântului Meu. Întăresc stâlpii porților Mele ca să stea după voia Mea, și trimit cuvântul Meu pământului și Îmi lucrez lucrarea venirii Mele.

Vin și botez pământul în cuvântul Meu. Vin să cufund pământul în cuvântul Meu ca în apă, ca să-l botez în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să fie nou apoi, să fie din cer apoi, ca și omul cel nou prin botezul credinței și al Duhului Sfânt prin pocăință. Mă fac botezător. Cuvântul Meu este râul vieții, apa în care cufund pământul, căci tot și toate așteaptă cer nou și pământ nou. Cuvântul Meu este Iordanul care curge de sus în jos și se împarte în patru brațe și botează pământul. Apa vieții este el, iar cine se apleacă să bea din el nu mai însetează după nimic și stă întru venirea Mea. Fericit este cel ce-și stămpără setea și căutarea botezându-se în apa râului vieții, în cuvântul vieții.

În zilele acestea tot omul de pe pământ ar trebui să vină la Iordanul vieții, la apa cuvântului Meu care curge din cer peste grădina lui, ca să se facă botez cu Duhul Sfânt peste tot omul de pe pământ. Și iată, Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să tânjească după el popoarele și să zică: *«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele»*. Scris este în prooroci: *«În zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfulurile munților, și piscul lui va fi ridicat peste culmi, și spre ele vor veni noroadale, căci pe el va fi Domnul, Care va judeca popoarele și va împărți dreptate la neamuri tari, până la margini. Domnul va face din cei șchiopi o rămășiță, și din cei trudiți un neam tare, și Eu voi împărăți peste ei în numele Sionului în veci»*. Amin.

Eu sunt Cel ce am lucrat peste pământ de la Facere și până azi, și voi lucra mai departe ca să sfârșesc tot ce a fost scris să fac și să lucrez, tot ce a fost scris despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Amin. Este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre întocmirea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, și voi împlini, și împlinesc. Amin. Chipul omului nou este descoperirea Duhului Sfânt pus de Mine în om, strălucind din om peste făptură. Și va fi un Domn, o credință și un botez peste tot pământul, căci cuvântul Meu va merge și va boteza peste tot, așa cum apele Iordanului s-au sfințit cu botezul Meu de la Ioan și au sfințit firea apelor din ape în ape, de la margini la margini, din cer până pe pământ, de deasupra cerului și până dedesubtul pământului, căci Eu eram Cel așteptat de toată făptura, și am împlinit proorocia care spune: *«Încă o dată va clătina Domnul nu numai pământul, ci și cerul»*. Amin.

Apa este taina nașterii din nou. Când am făcut cerul și pământul, le-am scos din ape și le-am așezat în legile lor cele veșnice. Am despărțit apele de ape și am pus la mijloc cerul, tăria cerului. Apoi am zis și s-au adunat apele de sub cer la un loc și s-au făcut mări, și din ele s-a ivit pământul, și din pământ a odrăslit apoi iarbă și pomi după ce apa cea de sus a coborât pe pământ ploaie. Iată, apa este taina nașterii. Pământul cel dintâi s-a făcut din apă. Pământul cel de al doilea, tot din apă, și apoi am venit Eu și am sfințit apele botezându-le pentru nașterea omului din apă și din Duh și din sânge, căci Eu am venit să lucrez nașterea cea veșnică a omului care vine spre naștere.

Iată, nașterea omului pe pământ începe cu moartea, cu păcatul, iar nașterea omului în cer începe cu apa, cu pocăința cea prin botez. Pocăința este nașterea omului în cer, și dacă aceasta este nașterea, unde este biserica de pe pământ? Să vină să mărturisească pe născuții ei! Să vină! Și dacă nu vine, Eu, Domnul, poruncesc îngerului Meu s-o aducă să se înfățișeze cu Mine și să arate pe născuții ei, să arate rodul pocăinței fiilor ei. Dar ea este femeie desfrânată, care a înșelat

pe bărbatul ei dându-i carte de despărțire. Rodul pocăinței s-a uscat în ea, iar sfinții au ieșit din ea, căci ea s-a făcut cetate mare cu care se desfrânează împărații pământului, precum este scris despre ea în Scripturile pe care ea nu voiește să le audă, nu voiește să le lase pentru adevărul din ele, și își închide ochii dinspre ele ca să nu vadă. Eu, Domnul, trebuia să fiu bărbatul ei, Mirele ei, dar ea a ales desfrânarea și nu pocăința. Ea șade pe ape multe, precum este scris în Scripturi despre ea, căci și-a făcut apele ei din desfrânările ei cu împărații pământului, și șade pe ape multe: *«Femeie desfrânată, cu cupa fărâdelegilor ei în mâna ei, din care au băut amanții ei și s-au îmbătat, și ea șade pe spatele lor, beată de sângele sfinților Mei»*. Eu, Domnul, o voi dezgoli pe ea, ca să se vadă faptele desfrânării ei, căci i-am trimis apa cea curățitoare, ca să se spele de desfrânările ei și de urâciunile ei cu care stă pe loc înalt în inima mărilor; i-am trimis duhul pocăinței, ca să se boteze în el. Ea însă stă în sângele ei, și nici vorbă de naștere în ea, căci nașterea este pocăința, care are putere prin botezul cu apă, la credința în Hristos, și apoi, prin botezul cu Duhul Sfânt, care este rodul celor botezați în botezul pocăinței, care spală păcatele în apă și în pocăință. Iată, apa este taina nașterii făpturii și taina nașterii omului nou prin pocăință, prin apă, și apoi prin pecetea Duhului Sfânt, care strălucește de șapte ori mai mult decât soarele în cei ce se botează cu botezul Meu. Amin.

M-am îmbrăcat în om. Am luat chipul omului pe deasupra ca să-Mi învelesc slava dumnezeirii Mele și să vin să-i arăt omului nașterea, taina nașterii de sus. L-am învățat pe om să osândească păcatul în însuși trupul său, căci Eu am luat chipul lui Adam, chipul omului făcut de Dumnezeu, și M-am apropiat la apa Iordanului acum două mii de ani, căci acolo Ioan, cel vestit prin prooroci, chema oamenii la pocăință ca să se lumineze la cunoștință și să Mă primească pe Mine, Cel vestit prin legea lui Moise, prin prooroci și prin psalmi. El îi spăla de păcate în apa Iordanului și Îmi făcea Mie cale în inima lor. Apoi am venit Eu aplecându-Mă ca unul care se pocăiește, ca să Se arate prin aplecarea Mea la Iordan sub mâna lui Ioan, care-Mi făcea cale spre oameni, să Se arate prin apă, prin taina apei, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt; Tatăl glăsuind despre Mine; Eu arătându-Mă lumină a lumii, și Duhul Sfânt întărind închinarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt în chip desăvârșit, întreit lucrătoare, la râul Iordan. Iar în zilele acestea, după două mii de ani de la nașterea Mea din apă și din Duh Sfânt, Mă mărturisesc pe Mine Însuși Omul Cel nou, începătura lumii noi, care va moșteni veacul cel nou. Mă sărbătoresc pe Mine Însuși, ieșit din apele Iordanului acum două mii de ani, Omul Cel nou, cu Duh dătător de viață și cu praznic de Bobotează peste tot omul care are pocăință desăvârșită, spre iertarea păcatelor. Iar iertarea se adeverește peste om prin dobândirea Duhului Sfânt, Care este chipul lui Dumnezeu în om, prin biserică, așa cum glăsuiește Scriptura despre făptura omului nou.

Iată biserică! Ea este omul al cărui chip are pe el pe Duhul Sfânt prin faptele sfințeniei și prin rugăciunea care unește pe om cu Mine. În zilele acestea biruiesc Eu cu taina bisericii Mele împotriva bisericii lumii care-și zice biserică, dar nu este, ci este cetatea cea mare, cu nume tainic pe ea, cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului. Iar Eu am zis sfinților Mei care-Mi urmează în lume: *«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu gustați din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!»*. Amin. Lucrarea ei cea mincinoasă este scrisă în toată Scriptura, căci antichrist și-a găsit în toată vremea loc ascuns sub haină de biserică, locul lui cel tainic, numele lui cel tainic, în timp ce sfinții care-Mi sunt Mie biserică sunt numiți cu nume rău pentru calea lor cu Mine. În zilele acestea vin și dezvelesc lucrarea cea ascunsă sub nume de biserică, și voi dezgoli trupul celui ce lucrează împotriva Mea de sub numele cel tainic al desfrânatei care și-a pus pe fruntea ei nume de biserică a lui Hristos, dar ea este hristosul cel mincinos care Mi-a luat haina și cartea și casa. Eu însă vin curând, și iată, vin și Îmi plivesc via și pun peste ea nașterea cea din nou, taina nașterii omului prin pocăință și prin apă, și apoi prin focul Duhului Sfânt, care arde pe omul cel vechi ca să odrăslească din el om nou, îmbrăcat în Duhul Sfânt, Care strălucește pe Dumnezeu în om. Iar peste grădina cuvântului Meu din mijlocul României grăiesc și sfințesc taina nașterii din apă și din duh, și zic: sfințească-se apele grădinii Mele prin Mine și prin cei

sfînți care stau înaintea Mea! Sfințească-se de cuvânt, de râul cuvântului Meu care curge ca apa și adapă pământul! Sfințească-se ziua aceasta de Bobotează, și binecuvântată să fie lauda Ierusalimului!

Laudă, Ierusalime, pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane, că Domnul a întărit porțile tale și a binecuvântat pe fiii tăi întru tine. Amin. Iată, M-am făcut botezător. Botez pământul cu Duhul Sfânt și cu foc. Sunt în mână cu unealta de curățire și Îmi curăț aria și Îmi adun grâul Meu în poală, iar pleava o pun pe foc.

Apa este taina nașterii pentru pocăință. Pocăința este nașterea omului, iar Duhul Sfânt arată iertarea omului, nașterea din nou a omului. Dobândirea Duhului Sfânt este răsplata omului care se sfințește prin pocăință și prin faptele sfințeniei. Această apă este taina nașterii omului din Dumnezeu și a vieții veșnice, așa cum am făgăduit Eu celor ce cred în Mine botezându-se cu botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, spre nașterea omului din Dumnezeu.

Eu sunt Cel ce trimit cuvântul Meu pământului ca să audă popoarele și să zică: *«Să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale, iar noi să mergem pe ele»*. Amin. În zilele acestea Eu, Domnul, împărățesc peste rămășița popoarelor în numele Sionului, și biruiesc cu taina bisericii și veghez din vârful ei pentru împlinirea făgăduințelor Mele prin care rostesc și zic: har, har peste ea! Amin, amin, amin.

06/19-01-2000